

И азъ седнахъ до него. Като стигнахме до село, царътъ слѣзе и поиска да плати на тате, но той не му взе пари.

— А по какво позна, Иванчо, че това бѣше царътъ?

— Той имаше на главата си шаренъ калпакъ съ голѣмо пѣро. Имаше шарени дрехи съ гайтани и много много свѣтли копчета, лѣскави ботуши и хубава сабя съ пискюлъ, — завърши Иванчо.

— Той е видѣлъ гвардейски войникъ, господинъ учителю, — извика Анка, учителско дете.

Всички ученици се изсмѣха. И дълго, дълго време после приказваха за Иванчовия истински царь.

Ив. Недевъ

СНѢЖНИЯТЪ ЧОВѢКЪ

Кихна снѣжниятъ човѣкъ,
сбърчи си нослето:

— Пакъ ме клѣвна по гърба
туй врабче проклето!

Все подскача околъ менъ,
мира ми не дава —
ту се въ шапката ми вре,
ту се подиграва.

Че Иванчо, вмѣсто носъ,
морковъ ми поставилъ,
тоя бърборанко простъ
на свѣта разправилъ!

Кихна снѣжниятъ човѣкъ,
грозно се заклани:
— Ахъ, тозъ сивиятъ врабчоукъ,
само да го хвана!

Веса Паспалеева

Крайниятъ срокъ за изплащане абонамента на „Свѣтулка“ е месецъ януарий.

Книжка пета ще получатъ само изплатилитѣ напълно абонамента си.

Абонамента изпращайте по чекова пощенска смѣтка 770.

Редакторъ: Александъръ Спасовъ Майски, ул. „Раковска“ 187, тел. 2-39-22